

Zeebellen

Zeepbellen

Illustraties
Greta De Nil

Schrijver: Greta De Nil
Coverontwerp: Greta De Nil
ISBN: 9789402135343
© 2015 Greta De Nil

Inhoud:

Zeepbellen komen aanzweven over de omheining van het speelplein en elke zeepbel brengt zijn eigen verhaal.

Kabouter Jib	7
Kabouter Jib gaat op reis	15
Kabouter Jib geeft een verjaardagsfeest	21
Kabouter Jib vindt een uil	28
Sterren plukken	34
Prinses Ijdeltuit	41
Regenboogkinderen	51
Het bed van koning Toto	58
IJzeltje	67
Lindekindje	76
Zeepbellen	85
Boterbloem	95
De kippen van boer Seppe	101
Een rode fiets	111
Het watermonster	120

Kabouter Jib

Ergens in het grote woud van sprookjesland is er een plek waar veel paddenstoelen groeien. Het zijn rode paddenstoelen met witte stippen, juist die paddenstoelen waar kabouters zo graag in wonen. Op het eerste zicht zien alle paddenstoelen er hetzelfde uit, maar in werkelijkheid zijn ze allemaal verschillend. Het aantal stippen verschilt. Ook de plaats van de stippen op de hoed is anders. De paddenstoelen staan her en der verspreid in het bos, maar er is ook een plekje waar ze netjes in een kring groeien, dat is vanzelf zo gekomen. Het ziet er erg leuk uit. Zo'n kring van paddenstoelen noemt men een heksenkring. De meeste paddenstoelen van het Heksenkringdorp zijn bewoond, behalve één en dat komt kabouter Jib goed uit. Hij is juist op zoek naar een geschikte woning. Jib is in de wolken met de lege paddenstoel, dat is nu net wat hij zocht. Opgewekt neemt hij er zijn intrek.

Als alles zo is neergezet dat het huisje helemaal naar zijn zin is, gaat hij een lange wandeling maken.

Kabouter Jib is een vrolijke kabouter, hij wandelt graag, ook in de winter, en hij komt graag vrienden tegen om een praatje mee te maken. Als hij niemand

tegenkomt, praat hij tegen de dieren en de planten. In die gesprekken kan hij zo opgaan dat hij niet meer goed oplet en de weg kwijt geraakt. De dieren moeten hem dan helpen om de weg naar zijn paddenstoeltje terug te vinden. Zo kwam het toch altijd in orde in het paddenstoelendorp waar hij vroeger woonde.

Vandaag zijn de gedachten van Jib bij het nieuwe huisje dat hij gevonden heeft. Het is een droom van een paddenstoel! Hij is erg blij en door zijn blijde gedachten bewegen zijn voeten als vanzelf terug in de richting van zijn nieuwe huis. Daar is de Heksenkring, zijn wandeling zit erop. Verstrooid stapt hij de kring binnen en doet de deur van zijn

huisje open... wat is dat nu? Zo had hij zijn meubeltjes toch niet neergezet? De tafel en het bed zijn van plaats verwisseld en zijn gezellige leunstoel staat niet meer bij het venster!

‘Hé, makker, wat kom jij in mijn huis doen?’ roept een boze stem vanuit de leunstoel. Een dikke kabouter staat op uit de stoel.

‘Waarom loop jij zomaar mijn huis binnen?’ vraagt de dikzak.

‘Eh, ik weet niet,’ hakkelt Jib. ‘Ik dacht dat ik hier woonde.’

‘Dat dacht ik niet! Ga maar vlug weer naar buiten en zoek je eigen huis.’

Jib gaat naar buiten. Ongelukkig trekt hij de deur achter zich dicht. Hij weet wel dat hij niet zomaar andermans huisje mag binnen stappen, dat zou hij zelf ook niet leuk vinden.

‘Dit is geen goed begin als ik hier vrienden wil maken,’ denkt Jib bij zichzelf.

Hij kijkt de heksenkring rond en... ja natuurlijk, ginder aan de overkant, bij die grote graspol, daar staat zijn huisje!

‘De paddenstoelen gelijken ook zo op elkaar!’ bromt Jib. ‘Ik zal de volgende keer beter moeten opletten.’

Een paar dagen lukt het Jib om goed op te letten, maar nog voor er een week voorbij is, loopt kabouter Jib weer te dromen. Hij stapt zijn paddenstoeltje binnen en...

'Hé, wie heeft er mijn huisje leeggehaald? Alleen de kast staat nog tegen de muur en iemand heeft een ladder neergezet in mijn woonkamer.'

Boos wil Jib zich omdraaien om te zien of hij buiten nog één van de rovers kan te pakken krijgen. Nog

juist ziet hij binnen een kabouter van de ladder naar beneden komen, en daarna nog één en nog één...

‘Oei,’ schrikt Jib. ‘Ik ben alweer verkeerd, dit is waarschijnlijk het huis van de tien kabouterbroers!’

‘Waarom kom jij ons huis zomaar binnenlopen? Dat willen wij niet hoor, maak dat je weg komt!’ roept de oudste hem toe.

Jib loopt vlug terug naar buiten. Erg ongerust stapt hij zijn eigen huisje binnen. Dat is nu al de tweede keer. Op die manier zal iedereen boos worden op hem en hij heeft zo graag vrienden. Nu heeft hij tien kabouters tegelijk boos gemaakt. Omdat ze met hun tien zijn, wonen ze boven in de hoed van de paddenstoel, de steel is te klein voor 10 kabouters, daarom stonden er beneden geen meubeltjes, weet hij nu.

Op zijn wandelingen komt kabouter Jib nooit iemand tegen.

‘De kabouters in dit dorp houden blijkbaar erg veel van hun huisjes. Ze blijven de hele tijd binnen. Misschien vinden ze het nog te koud, het is ook nog maar pas lente,’ redeneert Jib. ‘In de zomer kan ik waarschijnlijk wel vrienden maken, maar dan moet ik nu wel beter opletten!’

Een hele week gaat het goed en Jib is erg tevreden over zichzelf.

‘Zie je wel dat je het kunt!’ zegt hij tegen zichzelf, ‘en nu ben je het hier al zo goed gewoon dat je je nooit nog zal vergissen!’

Dat had Jib beter niet gezegd! Twee dagen later let hij weer niet goed op. Hij stapt zijn huisje binnen en...

‘Waarom kom jij mij storen, ga weg, ik moet slapen.’ De vermoeide stem komt uit het bed aan de rechter kant. Jib, die onmiddellijk wilde weglopen, blijft staan.

‘Slapen?’ vraagt hij. ‘Het is nog maar middag?’

‘Laat me met rust, ik ben ziek en ik moet slapen om beter te worden.’

Nu wil Jib helemaal niet meer weggaan. Hij heeft medelijden met de zieke kabouter.

‘Ik wil je wel helpen,’ begint Jib.

‘Helpen?’ valt de zieke kabouter hem in de rede.

‘Wat valt er nu te helpen aan slapen, dat moet ik alleen doen, hoor je me. Ga nu weg!’

‘Nee, niet helpen om te slapen, maar ik kan je eten brengen en de was voor je doen,’ stelt Jib voor. ‘Ik woon hiernaast.’

De zieke kabouter die met zijn gezicht naar de muur lag, draait zich langzaam om en kijkt Jib aan.

‘Wil jij dat echt doen?’ vraagt hij. ‘Dat is erg lief van je. Ik heb je precies nog nooit gezien. Hoe is je naam?’

‘Ik ben Jib.’

‘En ik ben Jabbe, aangenaam kennismaken!’

Jabbe steekt zijn hand uit.

‘Je zal nu tijd genoeg hebben om te slapen, ik zal voor je zorgen,’ zegt Jib vriendelijk.

Jabbe kijkt Jib dankbaar aan en doet daarna tevreden zijn oogjes toe.

Sinds hij in de Heksenkring woont, heeft Jib zich nog nooit zo goed gevoeld. Hij kan iemand helpen en hij heeft een vriend gemaakt, twee vliegen in één klap! Kabouter Jib danst van blijdschap en begint onmiddellijk een lekker soepje te koken voor Jabbe.

Jib beseft wel dat zijn probleem hiermee niet opgelost is. Het huisje van iemand anders zomaar binnenstappen kan echt niet! Jib denkt diep na. Hij vraagt ook aan de goede Fee om hem een tip te geven. Hij wacht even, maar de fee fluistert hem niets in. Jib is teleurgesteld, zelf weet hij ook niets te bedenken.

’s Nachts droomt hij van bloemenvelden, grote, wuivende, gele bloemenvelden. Hij kan niet ophouden ernaar te kijken.

‘Dat is het!’ roept hij uit. ‘Dat is de tip! Dank u wel, lieve Fee!’

De volgende morgen, heel vroeg, loopt hij het dorp uit op zoek naar de gele bloemen. Hij zoekt er een hele grote uit, neemt ze mee naar huis en plant ze vlak bij zijn paddenstoel. Hij is gered, daar kan hij niet meer naast kijken, die gele bloem is zijn redding!

Jib beleeft een fantastische zomer. Nu het warmer is, komen alle kabouters naar buiten. In de Heksenkring is het dikwijls een drukte van jewelste. Jib is graag gezien en maakt veel vrienden, vooral nu iedereen kan zien dat de verstrooide Jib echt wel moeite doet om geen verkeerde huisjes binnen te stappen.

Tegen het einde van de zomer verwelkt de gele bloem. Jib is ontroostbaar. Als hij weer verkeerde huisjes binnenstapt, zal hij zijn vrienden verliezen. Hij moet er iets anders op vinden. Opnieuw denkt hij heel diep na, maar hij kan niets vinden. Ten einde raad vraagt hij nog eens aan de goede Fee om hem een tip te geven.

Die nacht droomt hij van een doolhof, helemaal gemaakt van kleine, groene hegjes.

‘Joepie! Dat is het, dank je wel, Goede Fee!’

Ijverig is Jib de volgende dag in de weer om een hegje te planten rond zijn paddenstoel, een groenblijvend hegje dat niet verwelkt in de winter. Als de vrienden zien wat Jib aan het doen is, komen ze onmiddellijk helpen en tegen de avond is de heg klaar. Kabouter Jib is moe van het harde werk, maar ook erg tevreden. Voor hij in bed kruipt, gaat Jib nog eens naar zijn hegje kijken en bedankt hij de lieve Fee nogmaals voor de goede tip.

Nu is hij voor altijd gered!